

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Erklæringen

Citation: Baggesen, Jens: "Blandede Digte. 1. Samling. - 1899", i Baggesen, Jens: *Blandede Digte. 1. Samling. - 1899*, udg. af A. Arlaud, 1889-1903, s. 42. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen04tom-shoot-idm139905269851008/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Blandede Digte. 1. Samling. - 1899

Den mørke Nat paa mig sin Rædsel spilder,  
 Dit lyse Billede mig opklarer den,  
 Dig Kærlighed mig overalt afbilder,  
 Og rundt omkring mig straalere Himmelen.  
 Med Guld hver Gjenstand males af de Luer,  
 Som dine Smile tænder i mit Bryst;  
 Mig alting straalere Fryd; hvorhen jeg stuer,  
 Mit Øie møder allevegne Lyf.

Og rolig skal jeg ned i Graven stige,  
 Naar jeg kun ogsaa der kan tænke dig;  
 I Jordens Muld, i Dødens mørke Rige  
 Dit skønne Billede skal følge mig.

O! hvad er Purpur, hvad er gyldne Troner,  
 Hvad er Horazers og Pindarers Jid,  
 Homerers Hæder, Evigheds Kroner,  
 Seline! mod dit mindste søde Smil?

Og jeg har seet det, jeg har seet dig smile,  
 Og evig staer det malet i mit Bryst;  
 Jeg mellem farer nu kan rolig hvile;  
 Jeg kiender dig, og kiender idel Lyf.

Og denne faste Fryd skal intet rylke,  
 Trods Skæbnens Harm og Livets Bitterhed;  
 Dybt i min Siæl er Grunden til min Lykke,  
 Den knuses ei, før denne knuses med.

Thi naadig Himlen bandt med ingen Lænke  
 Den indre Kraft, som virker i min Siæl;  
 Jeg kan jo dig og al din Gude tænke,  
 Jeg kan jo henrykt glædes ved dit Held.

Jeg kan jo fryde mig, naar du dig fryder,  
 Jeg kan jo lide, græde her med dig,  
 Jeg kan jo synge dig og dine Dyder,  
 Og jeg kan døe, naar Jorden taber dig.

---